

Twänne enfaldiga wisor wid
närwarande krig. Den första:
O store Gud! som we...

1700-1829 81 Cg Br. 1789

National Library
of Sweden

1789

W. A. 1787
H. A. 1787
(18)

Swänne enfaldiga

W i s o r

1700°-1829
1789

Wid

Närvarande Krig.

Den Första:

O store Gud! som werldens
grundwal stiftat, &c.

Skrifattad af Soldaten wid Nerike och
Wermelands Regemente

Nils Fröman,

under förledit års Fälttog i Finland.

Sjunges som: Hvad är det åt at jag mit
sinne qwäljer &c.

Den Andra:

De som nu Swenska Wapnen
föra &c.

Kan sjungas som: Min hjäl och sinne lås
Gud råda &c.

Drebro, Tryckte hos Johan P. Linbh, 1790.
Exemplaret kostar 6 Runst.

D store Gud! som werldens grundwal stif-
tat, Hur undersamt har du wår lycka
stiftat, Uti det stora werldens wandrings land;
Ty alla de som hit til werlden födas, De kla-
ga måst at de af döden dödas, Ogrymma hand!

2. Til denna tid har man försport Guds
under, Hans nåd är ny hwar dag och alla
stunder, Utöfwer denna ganska onda werld,
Som uti synd alt mer och mer tiltager, Hwar-
öfwer HErren sielfwer nödgas klaga: Du on-
da werld!

3. Wi usla barn har retat Gud til wrede:
För all den synd och högfärden den lede, Som
hår utöfwas dagligt mer och mer; Ty ingen
är, som för den synden blyges, Utan hwar
dag af usla palter yfwas; Aft uselhet!

4. O! synda-land som HErrans nåd förak-
tar, Märk nu och se, at Gud efter dig traktar,
Han lärer dig hwar dag sit helga ord: Iges-
nom sina trogne Lärar's munnar, Som äro
outöfeliga brunnar; Men måst fåfängt.

5. Du swordoms last, som öfwas måst af
alla, Ja, af små barn som uppå gälfwet lalla;
De lära först, at nämna satans namn, Des
spåda mun til sådan odygd wänjes, Des hjer-
ta strax i swåra bojer fånges; Olycklig siäl.

6. Du Far och Mor, som af Guds hand fått
taga Et så dyrt lån, så hållt dem under aga,
För

Fördärftwa ej de späda plantor små, Hvars unga hjertan såsom wax kan böjas, Men til Guds låf bör de altid uphöjas, Af hjertans grund.

7. En lycklig stund de låra sin Gud känna, Som dem har skapt och intil stunden denna, Uphållit dem med sina nådes hand, En Son som alla menniskor har frälsat: Alt med sin Blod och gifwit ewig hålsa; Tack ware dig.

8. Du dyre And som all min smitta renat, Och uti Doper mig med dig förenat, Och gör mig til en dagelig Christi Brud; O! ljuswa And, mit hjerta altid böje Til det, som lånder til Guds låf och nöje, Ester din Bud.

9. Man ser i dag utsträckt Guds wredes armar, Utöfwer oss, men Herre dig förbarma, För din Sons Jesu helga dyra Blod, Tag hans förtjenst som fullkommelig betalning, För syndare och war oss en Gud nådig; Låt bliöka dig.

10. War nådig Gud, wår Konung, Land och Rike, At fienden må altid för oss wika; Tag ej, o Gud! ifrån wårt Land din hand, Om Gud gör det så är all ting fördärftwad; Ty hwad kan wi med wåra magt förwårftwa, Slått ingen tina.

11. En nådig Kung wår Gud oss hafwer gifwit, Gud gifwe nåd at han i frid får leswa, Til allas största nöje och behag, De onde män som i wårt Rike finnas, Omvänd dem Gud at de sin synd besinna, Och ångra sig.

12. Du Landsens Mor, du allas glädje-fälla, Som ofta får på kinder tårar falla, För dina Barn när som de lida nöd, Dit ömma hjerta tror jag ofta swider, När som du hör de fattiga nöd lider, Uti dit Land.

13. Du

13. Du Lands Klenod, du Herrans Dyra
Gäfwä, För hwilket hwar och en bör honom
läsna, Som uii nåder gifwit oss den skänk,
Den gäfwän är wår Kron-Prins Gustaf
Adolph, Som mångens hjertan nöjer och gör
glader; En önskelig skänk.

14. Stor-Ammiral du store Landsens Hjelte,
Du Hertig Carl du wågar uppå Fältet, At mö-
ta fienden ehwar som hållt han wil På hafwee,
du också dit lif har wågat, På böhjan blå, du
hastigt har framtågat, Til fiendens skräck.

15. Prins Fredrik Adolph wi intet må för-
glömma, De Tre är et til hwad som för kan kom-
ma, Gud gifwe dem et ewigt kärleks-band, At de
i frid får lesna här tilsamman, Och efter döden
mötas med stor gamman, I himmels högd.

16. Hertiginnan Gud gifwe mycken glädje,
Hjelp henne Gud när hon dig derom beder,
Wälsigna Gud de höga ägta stånd, Prinses-
san och hjelp HErrre af din nåde, Abedisån ifrån
all sorg och wåde, Hör det o Gud!

17. Nu hotar Gud med största Landsens plå-
gor, Besinna det du som i sonden wågar, At
trotsas med en stor och mächtig Gud, Et farligt
Frig nu man för ögon skådar, Det är ej nog här
mera endt bebådas; War nådig Gud!

18. För brist på bröd här mången nödgas
klaga, Den fattig är och intet har at taga, At
bära til den rika Man för såd, Han klaga får
för hwem han wil sin jämmer; Ty ingen är
som sig deröfwer gråmer; Kallsinnighet.

19. En ufling här som efter brödet letar, För
an

andras dörrar tigger sina bitar, Han wisas bort
såsom en okänd hund, Du rike Man som uti wäl-
gång lefwer, Räck hjälpsam hand til den som
nödrångd beder, För Christi skuld.

20. Et klagerop här mångenstädes höres, Af
sjukdoms nöd som mångens hus förstörer, Och
ägta bandet löses ofta up, Här får des barn
med bittra tårar klaga, At deras fäder hastige
ryktis af daga; En bitter sorg.

21. O store Gud! wälsigna frugt och bloms-
ma, Låt oss af dig en nådig Gud bekomma: Wäl-
signa jorden med en ymnig frugt, At wi får bröd
hwad mera som behöfwes, At menniskor och
kreatur som födes, Af dine hand.

22. Riks-Råden all wi dig o Gud befalle, Gif
trogna Råd och kärlek bland dem alla; Styr all
o Gud med dina nådes hand, Ja, alla dem
som höga ämbet kläda, Wälsigna dem Gud at
de ej måga tråda, Ifrån din bud.

23. Min Måka får wälsigna Gud och HEr-
re, At wiljan din som jag af dig begärer, At
henne få en gång i tiden se, Så at wi få med
frögd och mycken gamman, Dit helga Namn lås-
sjunga här tilsamman, Med hjertans frögd.

24. Sift beder jag dig Gud och Fader käre,
Du wårdes mig en sundan kropp beskåra, Och
lära mig at frukta dina bud, At jag med frögd
igenom jämmerdalen, Får wandra fram och
sift i frögdesalen, Dit ansigt se.

Den Andra:

De som nu Swenska Wapnen föra För
Swea Kung och Swea Land, Hjelp dem
at trogit bistånd göra, O H Erre Gud, som
hjelpa kan, Men falska hjertan dämpa ned,
At de må tänka på sin Ed.

2. En falsker Ed blir swår på slutet När
man från werlden wandra skal, När deras
lifstid här är ute Och detta allt umgällas
skal, Då wille de wäl gärna gå I werldligt
krig om de kund få.

3. Ståll nu din lefnad så på jorden, At
du ej fruktar til at dö; När du framsör
de sista orden, Och du skal bort från den-
na O Så at du får en ewig frögd Hos
H Erren Gud i Himmels högd.

4. O Jesu war för oss en Herde, At wi
ej blifwa Ulfwars rof: Från Sverge wänd
Din grymma wrede Och låt Din nåde hos oss
bo; Låt fredens blomster hos oss gro, Wäl-
signa oss med frögd och ro.

5. Låt Swea fienders Fåsten falla, Som
murarna i Gerico, O H Erre sånd oss nu Din
Anda, Wår bön må falla i god jord, Styrk
oss o H Erre samtelig, At trogna suckar sän-
da Dig.

6. Et dylikt straff låt oss ej hånda Som
Sodom och Gomorra såg, Fast wi allt sam-
mans det förtjenar Med wåran synd och of-
werdåd; Men H Erre war oss mild och blid
Fråls oss från hunger påst och krig.

7. O

7. O HErre Gud! Du strid för Gustaf,
Lif som Du stred för Josua, Hjelp Honom
fränden at tuckta, O starke Hjelte G:hova!
O HErre strid för Sveriges wål, Som Du
stridde för Israël.

8. För Swea Konung wis Din klarhet
Som Moses, såg på Sinai. Från Sver:
ges barn tag bort all swaghet Och gif dem
styrka uti strid, Ut wi når freden wunnen är
En enig låssång Dig hembär.

9. Som ögnastenen Gud bewara Din smor:
da och wår milda Kung, Wår milda Drott:
ning och förswara, Så och wår lilla Kron:
Prins ung, Urf: Furstarne haf i Din wård
Och gif dem alltid goda råd.

10. War Du en borg kring Swea Få:
sten, Så och wårt kära Kunga Hus, Ja och
de aldra minsta nästen Upelda med Dit Nåde:
ljus, Och låt det lysa i wår själ, Ut wi må
Dig behaga wål.

11. Kring alla Swea Rikes gränser, O
HErre sätt Din Angla:wård, Wårt Foster:
land och wåra Tempel Wålsigna HErre med
Din Nåd, Låt of med sång och böne:ljud Af
hjertat ropa til wår Gud.

12. De som och nu på Hassens bölja Uti
striden måste gå, Som föra Swenska swård
och sköldar, O HErre Gud Du med dem stå!
Styrk Swenska Flottan weldelig, Ut Segren
blifwer ärorik.

13. Tho som nu har lärt at bedja, Han be:
dje utaf hjertans grund, Of trotsar nu wist
tusend

tusend dödar, Hjelp of o Gud af Din mis-
skund! Och hotar Krig och hungers nöd; Fräls
of o Jesu för Din död.

14. Låt of än fridsens lagrar sira Uppå vår
Swenska Fosterjord, Låt of inunder Gustafs
Spira Endrätkelig tillsammans bo, Frukt-
samma är gif i vårt Land, Wälsigna Herre
Sjö och Strand.

15. I som med vår milda Konung Drar
uti Fält bewäpnade, Haf kärlek tro och nit
för honom, At manneligen sig bete; Ja strid
för Kung och Fosterland, Så blin I ärad' af
hwar man.

16. Si således ändas denna Wisa, O Her-
re Gud förbarma Dig! Och låt Din Råde
för of lösa, Och strid för Gustaf wäldelig;
Nedlägg vår owäns grymma mod
Och gif of Seger,
frid och ro.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

